Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 176 (1176) ♦ Вівторок, 19 вересня 1995 року ♦ Ціна договірна

ПЕРЕМОГЛИ МИ В 45-МУ. Тепер платити нам за що?

На розгляд четвертої сесії Верховної Ради України Кабінет міністрів України подав пакет проектів законодавчих актів, які істотно послаблюють соціальну захищеність ветеранів війни. Це збурило вкрай негативну реакцію серед ветеранів війни, більшість з яких і так опинилася у великій скруті, а багато хто взагалі — за межею бідності. Адже нещодавно наш народ урочисто відзначив 50-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників і 50-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.

Та невже після цього ветерани війни — громадяни незалежної України, в тому числі Герої Радянського Союзу, інваліди війни, учасники бойових дій (фронтовики) і сім'ї тих, хто віддав своє життя за Батьківщину, не заслужили навіть тих мінімальних пільг, передбачених Законом України від 22 жовтня 1993 року «Про

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗУСТРІЧ ДАВНІХ ЗНАЙОМИХ

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся із Верховним комісаром ОБСЄ у справах національних меншин Максом Ван Дер Стулом. Гість, за його словами, хотів «з'ясувати ряд питань» щодо розвитку відносин між Києвом та Сімферополем. Зокрема, щодо процесу підготовки нової Конституції Криму. Олександр Мороз поінформував співбесідника про участь депутатів Верховної Ради України в написанні кримської Конституції: задля цього сформовано групу, до якої увійшли члени комісії, що була створена під час загострення стосунків Києва з Кримом. Голова Верховної Ради України охарактеризував кроки українського парламенту в цьому питанні як «послідовні».

ПРАЦЮЄ КОНСТИТУЦІЙНА КОМІСІЯ

Відбулося засідання Конституційної комісії, на якому головував Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. У засіданні взяв участь співголова Конституційної комісії Президент України Леонід Кучма. Протягом трьох годин члени Конституційної комісії обговорили текст преамбули і розділу 1 «Загальні положення» нового проекту Конституції України.

Відбулися тривалі дискусії, в яких обговорювали пункт 2 статті 3 щодо визначення поняття «український народ». У проекті розділу І «Загальні положення» вжито таке формулювання: «Український народ, який складають громадяни України усіх національностей, є єдиним джерелом влади». Дискусії відбулися й щодо застосування державної мови, а також щодо необхідності посилатися в загальних положеннях на Декларацію про державний суверенітет України. Таке було перше питання порядку денного засідання Конституційної комісії.

Далі відбулося обговорення доцільності розроблення розділу «Органи конституційного нагляду та контролю», а також порядок прийняття нової Конституції України. Потім затвердили план роботи Конституційної комісії на жовтень—листопад.

Світлана ПИСАРЕНКО.

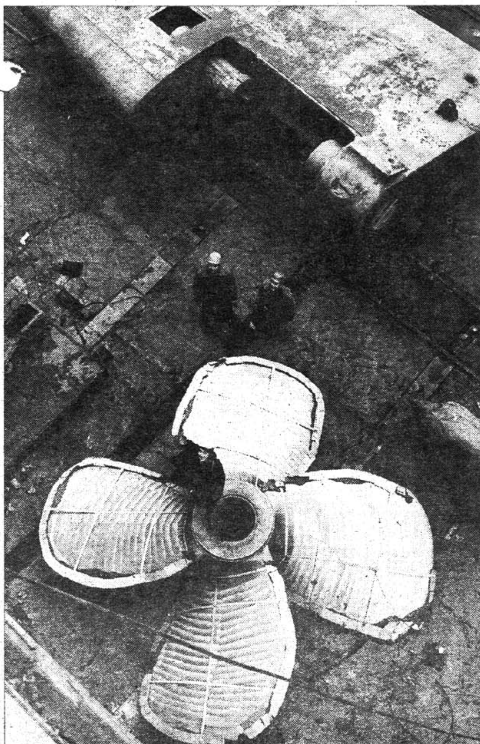
Інтеграція: ще один крок

Вступ України до Ради Європи продемонструє визнання її досягнень на шляху демократичного реформування законодавства і перебудови системи влади, заявив генеральний секретар Ради Європи Даніель Таршис під час церемонії відкриття Центру інформації і документації РЄ у Києві.

Він наголосив, що «пропозицію приєднатися до РЄ треба розуміти як свідчення довіри міжнародного товариства до України, незворотності її шляху до повної демократизації».

(Закінчення на 5-й стор.).

Робочий момент: прем'єр пропонує змінити акценти

ДУМАЙ, УРЯДЕ, ДУМАЙ!

Критичне осмислення Прем'єр-міністром Євгеном Марчуком економічних реформ зацікавило всіх. Що тепер запропонує уряд? Орієнтацію на власні сили? Правильно. На суднобудівних заводах Миколаєва вже давно втратили надію на доброго дядечка. Наприклад, для слюсарямонтажника Олега Болдусєва та його товаришів, які працюють на заводі імені 61 комунара. Справді, цех — їхня гордість. Як і все підприємство, що випускає конкурентоспроможну продукцію. То чому ж наші робітники, котрі не поступаються за кваліфікацією зарубіжним, живуть гірше, аніж корабели Польщі, Данії, Німеччини? Чому у нас вигідніше стояти на ринку, аніж біля верстата? Чому у нас не можна заробити на людське життя, а потрібно «крутитися»? Чим ми — робітники, селяни, інженери, конструктори, журналісти — гірші за своїх зарубіжних колег? Адже працюємо не менше й не поступаємось у професіоналізмі...

Фото Олександра КРЕМКА.

НЕВДАЛОЮ назвав спробу ринкового бліцкригу в Україні Прем'єр-міністр України Євген Марчук, який виступив у п'ятницю на Всеукраїнській нараді економістів «Економіка України і шляхи її подальшого реформування», скликаній з ініціативи Президента України Леоніда Кучми.

Євген Марчук наголосив, що в товаровиробничій сфері склалася критична, некерована ситуація. Однак прем'єр зазначив, що Кабінет міністрів розраховує вже найближчим часом подолати негативні явища у вітчизняній економіці.

Пріоритетними напрямами діяльності уряду України в 1996 році стануть розвиток паливно-енергетичного комплексу із впровадженням енерго- і ресурсозберіжних технологій та пожвавлення платоспроможного попиту і купівельної спроможності населення.

За словами Євгена Марчука, Кабінет міністрів також «зобов'язаний зробити акцент» на піднесенні харчової промисловості та «державному опікуванні» дрібнотоварних виробників і малого бізнесу. «Урядові доведеться відмовитися від тотальної санації підприємств, — наголосив Прем'єр, — і грошова підтримка буде адресною».

Є. Марчук висловився також за «точкову» підтримку імпортозамінних і конкурентоспроможних виробників та галузей.

На думку прем'єра, неконтрольована ситуація у товаровиробничій сфері призвела до порушення макроекономічної пропорції між попитом і пропозицією. Є. Марчук повідомив, що коли на початку 1995 року «поза банками було в обігу» понад 30 трильйонів карбованців, то сьогодні ця цифра перевищила 200 трильйонів карбованців.

Парламентська хроніка

Інтереси товаровиробників враховані

Денне засідання 15 вересня

На пропозицію Комісії з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села депутати схвалили зміни до Закону «Про оренду державного майна». Їх мета в тому, щоб поліпшити можливості безпосереднім товаровиробникам сільгосппродукції брати участь у приватизації майна державних підприємств.

У другому читанні розглянуто Закон «Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах». Він чітко регулює порядок здійснення, період операцій та митне їх оформлення, платіжні стосунки партнерів, у тому числі іноземних.

По-діловому депутати проаналізували в другому читанні законопроект «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби», відзначивши високий професійний рівень його підготовки. Проект прийняли вже як закон.

Сесія дала доручення МЗС та відповідній парламентській комісії підготувати до спільного розгляду Заяву Верховної Ради щодо ситуації в колишній Югославії.

Наступні пленарні засідання — 19 вересня.

Перемогли ми в 45-му. Тепер платити нам за що?

(Початок на 1-й стор.).

статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», яких, на жаль, й так повною мірою не надають?

Відмова від найважливіших положень цього закону, як відзначила нещодавно президія Київської організації ветеранів війни, буде ганьбою для України, яка прагне вийти на цивілізований, правовий шлях розвитку своєї державності.

А передбачувана так звана «адресна допомога» ветеранам грошима, та ще й у таких мізерних розмірах, — це не що інше, як несумлінна гра у «пільги», відверте ошукування учасників війни.

Ветерани усвідомлюють, що наша молода держава нині зазнає великої економічної і фінансової скрути. Проте шукати виходу з цього становища на шляхах ущемлення інтересів ветеранів війни — аморально. Президент і уряд країни чудово знають, де слід шукати реальні резерви зміцнення економічної і фінансової могутності держави: у припиненні подальшого падіння виробництва, в посуворішанні контролю за правильним використанням матеріальних коштів і валютних цінностей, у розумній податковій політиці, у припиненні роздування державного апарату, у безкомпромісній боротьбі з хапугами, шахраями, у рішучому зміцненні державної й трудової дисципліни.

Ветерани війни переконливо просять народних депутатів України, Президента і уряд країни не допустити прийняття законів та інших нормативних актів, які ущемлюють права ветеранів війни, позбавляють їх нинішніх пільг. Мало того, просимо віднайти можливості для повної реалізації положень Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», роз'ясненню яких ветерани, в тому числі й автор цих рядків, немало присвятили часу в 1993—95 роках.

Борис ЦАЛЛАГОВ,
ветеран III Українського фронту, генерал-майор у відставці, член президії Київської організації ветеранів війни.

РЕЗУЛЬТАТИ ПОІМЕННОГО ГОЛОСУВАННЯ

питання № 93

Голосування проведено 14/09/95 17 годин 50 хвилин

Про проект Закону "Про ПФГ в Україні" — в цілому

В голосуванні взяло участь 312

ЗА — 210, ПРОТИ — 27, УТРИМАЛОСЬ — 28, НЕ ГОЛОСУВАЛО — 47

Рішення ПРИЙНЯТЕ

Не входять до складу фракцій і груп
за — 10 проти — 2 утрималось — 0 не голосувало — 4

Буздуган Ю. О.	438	...
Вітович О. В.	275	не гол.
Гурвіц Е. Й.	294	...
Дьомін О. О.	371	за
Запорожець Ю. М.	286	...
Ігнатенко О. С.	363	...
Ілясевич Я. М.	282	не гол.
Карасик В. М.	387	...
Карпов О. М.	373	...
Кондратюк А. О.	55	за
Кравчук Л. М.	364	...
Лук'яненко Л. Г.	68	проти
Масол В. А.	446	за
Мороз О. О.	223	за
Мостиський А. Б.	67	за
Недвига Г. М.	57	за
Носов В. В.	319	за
Процев'ят Т. І.	268	...
Ратушний М. Я.	361	...
Смірнов Є. Л.	61	проти
Степенко В. І.	331	за
Тима Ю. К.	365	не гол.
Ткаченко О. М.	430	...
Хмара С. І.	261	за
Шевченко В. І.	133	за
Шеховцов О. Д.	128	не гол.

Комуністи України за соціальну справедливість і народовладдя
за — 62 проти — 7 утрималось — 3 не голосувало — 5

Аксененко С. І.	254	за
Анісімов Л. О.	178	за
Анненков Є. І.	245	за
Бельський В. І.	189	за
Биченко М. І.	382	не гол.
Бобриньов О. В.	43	за
Боженко О. В.	285	...
Бублик Ю. Т.	354	за
Верхогляд В. К.	409	за
Вишневецький Г. В.	120	за
Гармаш Л. І.	375	проти
Гмиря С. П.	240	проти
Грінцов І. Г.	355	...
Долженко Г. П.	450	за
Дондик М. І.	149	за
Донченко Ю. Г.	259	проти
Дорошевський М. В.	34	за
Драгомарецький С. Д.	295	за
Єськов В. А.	241	за
Жумикін А. П.	24	за
Заварзін М. В.	129	не гол.
Іванов В. О.	393	проти
Ілюшин В. О.	237	...
Кавун В. М.	54	за
Кашляков М. Д.	368	проти
Кожевников Б. М.	113	...
Кожушко О. М.	145	за
Коропенко А. А.	85	за
Кочерга В. Г.	122	за
Кочерга В. С.	247	за
Красняков Є. В.	118	за
Кризський Ю. О.	246	за
Кузнєцов П. С.	127	не гол.
Кузьменко С. Л.	179	за
Лантух В. І.	56	за
Левченко А. І.	243	за
Малєвський О. Т.	404	за
Мармазов Є. В.	234	за
Масенко О. М.	330	...
Мельник П. Я.	306	...
Мірошниченко Ю. О.	26	за
Мішура В. Д.	225	за
Моісеєнко В. М.	131	за
М'ясковський М. М.	310	за
Найда Г. І.	396	за
Немировський В. Л.	309	за
Олійник Б. І.	190	не гол.
Охрименко К. О.	123	за
Павленко Е. І.	27	за
Панасовський О. Г.	147	за
Парубок О. Н.	424	за
Пасечна Л. Я.	126	за
Пейгалайнен А. В.	143	за
Петренко Д. Д.	255	за
Пилипенко М. В.	29	проти
Писаренко А. А.	111	за
Піменова Н. П.	42	утрим.
Понеділко В. І.	182	за
Пустовойтовський В. С.	384	за
Радько В. І.	351	за
Райковський Б. С.	385	за
Роєнко В. Г.	423	проти
Самойлик К. С.	403	за
Сахань І. Я.	417	...
Семенюк В. П.	159	за
Сизенко Ю. П.	177	за
Симоненко П. М.	150	за
Сікалов В. І.	119	за
Снігач А. П.	399	за
Сокерчак В. М.	314	за
Степанов П. С.	236	за
Стешенко О. М.	256	за
Таран М. В.	180	за
Терещук В. В.	138	за
Тодоров Є. С.	185	за
Уланов В. М.	258	за
Хмельовий А. П.	140	за
Хунов А. І	130	за
Целих Ю. Г.	233	за
Цибенко П. С.	249	...
Черенков О. П.	253	утрим.
Чивюк М. В.	292	...
Чумак М. В.	443	за
Чумаченко М. І.	441	за
Чурута М. І.	251	не гол.
Шестаков В. П.	137	...
Шкрабак П. А.	293	за
Яковенко О. М.	124	утрим.

Фракція Народного Руху України
за — 1 проти — 4 утрималось — 7 не голосувало — 9

Альошин В. Б.	224	...
Бойко Б. Ф.	360	...
Горбатюк М. П.	16	не гол.
Григорович Л. С.	204	не гол.
Жовтяк Є. Д.	219	проти
Заєць І. О.	18	не гол.
Зарудний А. А.	362	утрим.
Кендзьор Я. М.	280	утрим.
Ковтунець В. В.	333	проти
Кожин Б. Б.	203	утрим.
Косів М. В.	279	не гол.
Костенко Ю. І.	23	...
Кулінич В. В.	222	утрим.
Лавринович О. В.	274	не гол.
Лупаков Є. О.	433	утрим.
Манчуленко Г. М.	435	...
Матковський О. Б.	339	утрим.
Омельчук Р. Ю.	334	проти
Танюк Л. С.	267	не гол.
Ткаченко В. А.	347	утрим.
Філіпчук Г. Г.	437	...
Хомич М. В.	338	не гол.
Червоній В. М.	335	не гол.
Чобіт Д. В.	271	проти
Чорновіл В. М.	357	не гол.
Шевченко В. Ф.	213	...
Шевченко В. І.	340	...
Яблонський В. А.	407	за

Соціалістична фракція
за — 21 проти — 1 утрималось — 0 не голосувало — 2

Агафонов А. В.	289	проти
Безуглий А. Г.	398	за
Брит В. П.	194	за
Вінський Й. В.	411	за
Вітренко Н. М.	346	не гол.
Камінський Л. О.	141	за
Кириченко М. О.	329	за
Кіяшко С. М.	108	за
Коструба І. Ф.	166	за
Лавриненко М. Ф.	345	за
Марковська Н. С.	47	за
Марченко В. Р.	348	за
Моцпан А. Ф.	146	за
Мухін В. В.	370	не гол.
Ніколаєнко С. М.	402	за
Пудрик В. Ю.	134	за
Севрюков В. В.	297	за
Сінченко С. Г.	242	...
Степанов М. В.	257	за
Черепков В. Ф.	117	за
Чиж І. С.	414	за
Чупахін О. М.	381	за
Шаланський А. М.	226	за
Шамарин О. М.	144	за

Група «Центр»
за — 17 проти — 0 утрималось — 1 не голосувало — 3

Бандурка О. М.	390	за
Бондаренко В. С.	252	за
Борзих О. І.	238	...
Бутейко А. Д.	70	...
Буткевич В. Г.	59	за
Голубченко А. К.	188	за
Дурдинець В. В.	229	...
Жулинський М. Г.	64	за
Загородній Г. Д.	212	за
Звягільський Ю. Л.	110	...
Кальник В. М.	164	за
Климпуш О. Д.	172	за
Ковалко М. П.	325	за
Коломойцев В. Е.	239	...
Коршинський І. Ю.	174	за
Пасько С. О.	425	не гол.
Пискуновський К. В.	63	не гол.
Плоткін В. Г.	307	...
Свято В. П.	416	за
Сирота М. Д.	418	не гол.
Спіженко Ю. П.	165	за
Стоян О. М.	62	...
Сургай М. С.	142	за
Ткаченко С. К.	192	за
Товт М. М.	169	утрим.
Улинець В. Г.	168	за
Устич С. І.	171	...
Череп В. І.	350	за
Шейко П. В.	444	за
Шпек Р. В.	200	...

Група «Аграрники України»
за — 21 проти — 0 утрималось — 0 не голосувало — 2

Васюра І. І.	428	...
Говорун В. П.	311	за
Головко А. Ф.	410	за
Гончар В. А.	304	за
Гошовська В. А.	386	за
Діхтяренко Г. Ю.	420	за
Довганчин Г. В.	436	...
Довгань С. В.	400	за
Дудченко М. П.	408	за
Душейко П. Г.	429	не гол.
Заборний М. В.	208	за
Завалевська В. О.	232	...
Карасик Ю. М.	427	...
Косолапов А. Г.	389	не гол.
Кудревич О. А.	392	за
Лінчак М. С.	217	за
Луньов Г. О.	191	за
Олексєєнко В. К.	151	за
Парасунько М. В.	51	за
Петренко А. А.	153	за
Платовський Є. В.	288	...
Попов Д. А.	308	за
Сас С. В.	231	...
Сластьон Ю. Ф.	401	за
Суслов В. І.	383	за
Тітенко В. Г.	313	за
Цушко В. П.	315	за
Чернявський О. П.	353	за

Група «Реформи»
за — 3 проти — 8 утрималось — 3 не голосувало — 5

Білас І. Г.	278	...
Білоус В. О.	317	...
Головатий С. П.	19	проти
Головко В. І.	318	...
Грабар М. Ф.	176	...
Єльяшкевич О. С.	394	проти
Ємельянов В. М.	283	...
Ємець О. І.	260	...
Єрмак А. В.	193	проти
Жеребецький Є. П.	270	проти
Кармазін Ю. А.	299	не гол.
Квятковський І. В.	49	не гол.
Кириченко С. О.	395	...
Коліушко І. Б.	272	не гол.
Костицький В. В.	195	за
Лановий В. Т.	17	...
Мусіяка В. Л.	378	проти
Омельченко Г. О.	322	утрим.
Оробець Ю. М.	15	утрим.
Осташ І. І.	269	не гол.
Петренко М. І.	230	утрим.
Пинзеник В. М.	264	...
Поживанов М. О.	135	за
Пономаренко Б. Й.	422	проти
Соболєв С. В.	183	проти
Стецьків Т. С.	273	...
Судницин Ф. С.	184	проти
Терьохін С. А.	320	...
Чейпеш С. І.	170	...
Чукмасов С. О.	81	за
Шишкін В. І.	296	...
Ягоферов А. М.	235	не гол.

Група «Єдність»
за — 25 проти — 0 утрималось — 1 не голосувало — 2

Алексєєв В. Г.	369	за
Бабич В. Г.	97	...
Байрак М. В.	83	за
Гаманюк Л. Ю.	84	за
Гарькавий В. І.	106	за
Гладуш В. Д.	92	за
Дідик П. А.	380	утрим.
Жир О. О.	93	за
Костюченко Л. М.	77	за
Кужель О. В.	181	за
Лазаренко П. І.	105	за
Литвин В. В.	79	...
Ляшенко К. Д.	94	за
Магда І. І.	98	за
Мельник В. С.	89	за
Меркушов В. Т.	78	за
Михайленко С. М.	76	за
Москаленко А. І.	104	не гол.
Овчаренко П. П.	73	за
Омеліч В. С.	100	за
Рябченко О. В.	75	не гол.
Савченко В. Г.	80	за
Садько В. Г.	102	за
Селіфонтьєв С. І.	86	за
Степанюк Д. П.	87	...
Таранов О. В.	372	за
Тихонов Ю. Т.	101	за
Угаров Г. Ю.	186	...
Харламов В. Г.	103	за
Худомака В. П.	95	за
Чеботарьов В. П.	227	...
Чечетов М. В.	125	...
Чорноусенко О. І.	379	за
Шеренін Ю. Л.	44	за

Група «Державність»
за — 4 проти — 4 утрималось — 10 не голосувало — 6

Безсмертний Р. П.	220	проти
Волковецький С. В.	199	не гол.
Глухівський Л. Й.	277	не гол.
Горбаль М. А.	359	...
Горинь Б. М.	356	утрим.
Горохівський Л. Т.	358	утрим.
Дем'ян Г. В.	281	утрим.
Капустян В. Н.	327	утрим.
Кияк Т. Р.	431	утрим.
Кірімов І. З.	218	за
Костицький М. В.	201	утрим.
Круцик Р. М.	202	утрим.
Мовчан П. М.	198	не гол.
Мулява В. С.	197	утрим.
Нідзієв О. І.	214	...
Осадчук П. І.	206	...
Павловський М. А.	406	за
Пилипчук В. М.	196	не гол.
Поровський М. І.	341	проти
Пронюк Є. В.	205	утрим.
Скіпальський О. О.	66	за
Таран (Терен) В. В.	321	за
Чемерис В. В.	265	проти
Шандрюк О. І.	266	проти
Швидкий П. Є.	276	не гол.
Юхновський І. Р.	263	не гол.
Яворівський В. О.	228	утрим.
Ярошинський Б. Х.	337	...

Міжрегіональна депутатська група
за — 21 проти — 0 утрималось — 2 не голосувало — 2

Азаров М. Я.	115	за
Ампілогов В. Ф.	116	за
Болдирєв Ю. О.	112	за
Бородіч Л. В.	91	...
Васильєв Г. А.	109	за
Горбатов В. М.	37	за
Гуров В. М.	90	за
Динейкін Г. І.	250	...
Дмитренко О. І.	244	за
Іоффе Ю. Я.	248	за
Коген Ю. Б.	36	за
Кочерга В. П.	88	...
Крандакова О. В.	38	...
Мірошниченко Л. М.	136	за
Недригайло В. М.	152	за
Новіков О. В.	209	за
Паламарчук В. О.	291	за
Попеску І. В.	434	не гол.
Пшенична О. М.	40	утрим.
Ричагов Г. В.	316	за
Самофалов Г. Г.	121	за
Симоненко І. П.	440	...
Старовойтова Г. М.	32	утрим.
Степанов О. П.	439	за
Сторіжко В. Ю.	349	...
Татаринов А. А.	132	за
Тютін В. О.	74	за
Чикал А. В.	156	за
Щербань В. П.	107	...
Щербань Є. О.	148	за
Ямковий І. О.	60	не гол.
Янко С. В.	139	за

Група «Незалежні»
за — 15 проти — 0 утрималось — 0 не голосувало — 3

Бережний О. Т.	391	за
Боделан Р. Б.	312	за
Бряузов В. П.	52	за
Вернигора Л. М.	332	за
Гетьман В. П.	426	за
Дронь А. А.	449	...
Євдокимов В. О.	301	...
Євтухов В. І.	448	...
Золотарьов А. І.	352	...
Карнаух М. В.	323	за
Карпачова Н. І.	28	...
Крук Ю. Б.	305	за
Кулаков А. А.	328	...
Ландик В. І.	114	за
Лобенко А. О.	303	за
Миримський Л. Ю.	25	не гол.
Мозер Г. Е.	154	...
Ольховський Б. І.	388	не гол.
Пехота В. Ю	374	за
Плющ І. С.	445	за
Радченко Г. Ф.	442	за
Раханський А. В.	30	за
Рябець М. М.	173	не гол.
Семиноженко В. П.	366	...
Симоненко В. К.	298	за
Юхимчук А. П.	50	за

Група «Аграрники за реформи»
за — 10 проти — 1 утрималось — 1 не голосувало — 4

Бардин Я. Б.	216	...
Боровик О. Г.	447	проти
Бортник В. Ф.	413	...
Бурячинський О. М.	342	...
Ващук К. Т.	69	за
Глух І. В.	290	...
Горбатюк М. Д.	158	за
Даниленко А. С.	221	не гол.
Данча М. Д.	175	...
Єгудін В. І.	39	за
Засуха А. А.	210	...
Ківшик П. А.	326	утрим.
Корнелюк В. М.	72	за
Кравчук В. І.	215	не гол.
Мельник С. І.	161	...
Мосійчук С. О.	160	не гол.
Петрук В. І.	336	за
Рудченко М. М.	163	за
Семенчук В. М.	415	...
Сидоренко Г. В.	162	за
Стретович В. М.	58	не гол.
Терець В. М.	187	за
Чапюк Р. С.	71	за
Шулежко М. Я.	421	...
Яковенко В. П.	412	за
Яровенко В. С.	53	за

Що маємо — не цінуємо

ДВА ПІДХОДИ ДО ОДНІЄЇ ПРОБЛЕМИ

ЛАСИЙ шматок для світових виробників газових турбін і газотурбінної техніки являють собою країни колишнього Союзу. Лише в Росії прокладено близько 150 тисяч кілометрів магістральних газопроводів, де природний газ помпується майже 4 тисячами газоперекачувальних агрегатів. А ця система, як відомо, потребує безперервного оновлення і реконструкції. Крім того, країни СНД мають чималий ринок електроенергії, використання газових турбін для виробництва якої є найперспективнішим, бо при цьому досягається найвищий коефіцієнт корисної дії.

Найактивнішу діяльність щодо проникнення на ринок СНД розгорнули німецький концерн «Сіменс» і швейцарсько-шведська компанія «АББ», які вже налагоджують спільне виробництво турбін у Калузі і Санкт-Петербурзі (Росія), певний інтерес виявляють вони і до України. Разом з тим і Росія, і Україна мають власне газотурбобудування.

Уряд Росії і російське акціонерне товариство «Газпром», розуміючи величезне значення цієї вельми дорогої техніки для національних інтересів, вживають кардинальних і дійових заходів для створення на базі авіаційних двигунів своїх наземних газових турбін і агрегатів. Так, група підприємств Пермського регіону на чолі з АТ «Пермські двигуни» здійснює програму «Урал», за якою створюють газоперекачувальні агрегати потужністю 12 і 16 та електростанції потужністю 2,5 і 4,5 мегават. АТ «Казанське моторобудівне об'єднання» очолює програму «Волга», що передбачає виробництво газоперекачувальних агрегатів потужністю 16 і 25 мегават. Ці програми отримують шедру підтримку і фінансування з боку уряду Росії та її регіонів (Татарстан, Башкортостан), а особливо з боку АТ «Газпром» — економічного фундаменту Росії. Так, 27 липня нинішнього року в Рибінську відбулися переговори керівництва АТ «Газпром» з Держкомоборонпромом, ярославським губернатором і генеральним директором АТ «Рибінські двигуни». Як пише газета «Известия», розмова йшла на безпрецедентну тему: передання «Газпрому» контрольного пакета акцій. Сам «Газпром» цікавиться не так авіадвигунами, як газотурбінними установками наземного виробництва і згоден фінансувати цей проект лише за умови передання йому 37-відсоткового пакета акцій. На базі яких двигунів планowано втілювати цей проект, невідомо. Але можливо, що це будуть українські розробки. Адже саме «Рибінські двигуни» виготовляють сьогодні дослідні зразки двигуна потужністю 110 мегават розробки Миколаївського НВП «Машпроект» за фінансової підтримки РАТ ЄЕС (Єдині енергетичні системи).

А поки зазначені програми і проекти до кінця не здійснені і серійне виробництво не налагоджене, Росія закуповує газові турбіни і агрегати для перекачування газу і вироблення електроенергії. В тому числі і в Україні.

Яка ситуація в нашій державі?

В особі Сумського АТНВП ім.Фрунзе (нагнітачі і газоперекачувальні агрегати, блокові електростанції), запорізьких МКБ «Прогрес» і підприємства «Мотор Січ» (авіаційні двигуни і агрегати на їх базі), Харківського «Турбоатома» (газові турбіни великої потужності) і миколаївських НВП «Машпроект» і ВО «Зоря» (корабельні і стаціонарні газові турбіни та агрегати на їх базі) Україна має могутній науково-технічний і виробничий потенціал і входить до числа країн-грандів, виробників газових турбін і газотурбінної техніки. Та чи надовго, зважаючи на ту ситуацію, в якій вона опинилася?

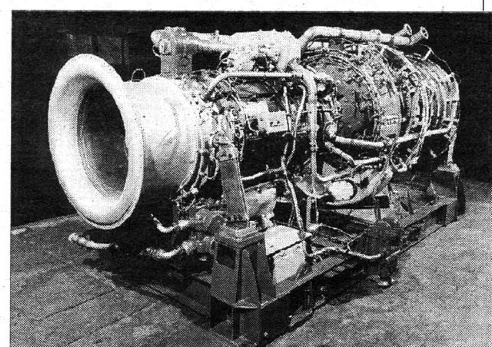
Для того, щоб не втратити іміджу, досягнутого десятиліттями, і мати певну нішу на світовому ринку, потрібно постійно і копітко працювати над удосконаленням конструкції і технології виробництва, підвищувати ресурс, якість і надійність, зменшувати кількість шкідливих викидів в атмосферу, створювати нові, ефективніші і конкурентоспроможні турбіни та агрегати. Усе це потребує певних витрат і без фінансованих з різних джерел регіональних галузевих чи національних програм не обійтися.

І річ не тільки в тому, щоб зберегти національні пріоритети. Газотранспортні системи України мають у своєму складі 33,5 тисячі кілометрів магістральних газопроводів, 122 компресорні цехи, оснащених 805 газоперекачувальними агрегатами загальною потужністю більш як 5 мільйонів кіловат. Агрегати з газотурбінними двигунами становлять 80 відсотків загального парку. Але всі вони введені в експлуатацію в 70-ті роки, морально і фізично застаріли, більшість з них виробила встановлений моторесурс, а середній ККД парку не перевищує 26 відсотків. І такі агрегати забезпечують сьогодні видобування газу з власних родовищ, транзит російського газу, закачування газу до підземних сховищ, постачання його споживачам.

Незаперечними є потреби в газових турбінах і української малої, комунальної енергетики. Це питання обговорювали в комісіях Верховної Ради, але національної енергетичної програми досі так і не затверджено.

АТ «Укргазпром», яке на відміну від РАТ «Газпром» є не фундаментом економіки, а буфером між владою і боржниками за споживаний газ, робить честь те, що воно розробило й подало до Кабінету міністрів програму відродження газотранспортних систем України, котра грунтується на використанні створеного і створюваного вітчизняного обладнання замість іноземного експлуатованого нині. Проте коли ця програма здобудеться належного статусу, невідомо.

«Укргазпром» намагається також підтримати, щоб остаточно не загинули деякі НДІ і КБ за рахунок прибутку, який залишається в його розпорядженні. Та, на жаль, він, із залежних і незалежних від нього причин, вчасно й повною мірою не оплачує те обладнання, яке заводи України поставляють Росії в рахунок боргів за природний газ, чим заганяє в безвихідь заводи і спричиняє справедливе невдоволення замовників.

Дай Боже, щоб цей стан був тимчасовий і недовгий. А поки що... Виробниче об'єднання «Зоря», виготовлювач корабельних газових турбін і установок, що перепрофілювало у зв'язку з конверсією своє виробництво на мирні цілі, через неплатежі «Укргазпрому» втратило обігові кошти, без яких змушене періодично зупинятися і, ясна річ, неспроможне здійснювати підготовку виробництва нових газових турбін.

Єдиний у колишньому Союзі розробник корабельних турбін, який має прекрасних фахівців, наукову базу і конструкторські розробки, — НВП «Машпроект» колись фінансований з держбюджету і в основному за «постановами партії і уряду».

Сьогодні, ставши державними підприємствами і не знаходячи фінансової підтримки ні від держави, ні від тих, хто може і буде використовувати його розробки (за винятком хіба що ВО «Зоря»), це підприємство змушене шукати і знаходити партнерів за кордоном, продаючи їм свої ідеї. Вже маємо приклади купівлі не тільки ідей і розробок, а й фахівців. Упевнений, що на інших підприємствах і в організаціях України, пов'язаних з розроблянням і виробництвом газотурбінної техніки, ситуація аналогічна.

Українські газові турбіни та їхні розробники й виробники, хоча й не так давно (через закритість), відомі в усьому світі. До них виявляють величезний інтерес. Та інтерес цей різний — одні країни будують на українських турбінах свої плани зміцнення й розвитку, і вже йдуть поставки не тільки в Росію, а й до країн далекого зарубіжжя, другі спостерігають і чекають загибелі своїх конкурентів, треті активно сприяють цій загибелі. Фахівці, що пов'язали все своє життя з газотурбобудуванням, зроблять усе можливе і неможливе, щоб не занапастити справу, що стала національною гордістю. Та чи знайдуть вони належну підтримку?

Вадим СОРОЧАН,
головний інженер ВО «Зоря».

Миколаїв.

ФЛАГМАН ЗНОВУ НА ПЛАВУ

У МИНУЛІ роки, де б не розповідалося про Луганське виробниче об'єднання «Луганськтепловоз», обов'язково зазначалося, що це — флагман вітчизняного моторобудування. Справді ж бо, не жарт: 98 відсотків магістральних тепловозів Радянського Союзу випускалося саме тут. І Луганськ називали містом тепловозобудівників, бо їх налічувалося близько сорока тисяч.

Серія жорстоких економічних ударів надовго збила флагман з чіткого ритму. Спершу погіршилися зв'язки з постачальниками. Підприємство-гігант просто приречене мати їх дуже й дуже багато. У «Луганськтепловозу» найрізноманітніших суміжників було аж сімсот, у тому числі двісті п'ятдесят із Росії. Обсяги випуску тепловозів значно знизилися. А тут ще й замовлені раніше тепловози, стосовно яких було укладено угоди, не викуповувалися. Наприклад, 1993 року російське міністерство шляхів сполучення замовило шістсот локомотивів, заплативши лише за... шість.

1993 рік я згадав не випадково. Якраз у цей час, 1993 року, в Росії ухвалюється федеральна програма розвитку транспорту, в ході реалізації якої передбачалося освоїти виробництво магістральних тепловозів у місті Людиново Калузької області, де випускалися лише маневрові тепловози.

Подвійний удар! Ось вам і розмови про інтеграцію із північним сусідом.

Залишилося одне: перепрофілювувати величезне підприємство з випуску всім потрібних, але надто дорогих тепловозів на щось інше. Цією обставиною на місці дехто дуже вигідно скористався. Вигідно тільки для себе. «Луганськтепловоз» дуже скоро перетворився на проммайданчик, на якому були зосереджені численні малі підприємства й акціонерні товариства, що не підлягали одне одному й були не в змозі координувати дії. Та й не всі хотіли останнього.

Знову — глухий кут?! Вийти з нього вдалося за допомогою того ж таки тепловоза. Незважаючи на налагоджений випуск різноманітної продукції, що не приносила вигоди підприємству в цілому, тут усе ж переконалися (з приходом нового керівництва), що без тепловозів «Луганськтепловозу» не жити. Дуже допоміг своєчасний Указ Президента Леоніда Кучми про створення на «Луганськтепловозі» холдингової компанії, чого вперто добивалися самі ж тепловозобудівники і що нарешті дозволило реорганізувати виробництво, налагодити взаємодію всіх виробничих структур.

А тут і Росія доречно облишила деякі свої амбіції і зрозуміла, що створення власних потужностей з випуску магістральних тепловозів за тепершніх умов вона просто не потягне. Луганчани охоче пішли на нове економічне зближення, збільшили випуск тепловозів і тільки за першу половину 1995-го відправили їх під замовлення міністерства шляхів сполучення Росії більше, ніж за весь минулий рік.

Генеральний директор виробничого об'єднання «Луганськтепловоз» Євген Свиридов підкреслює, що у підприємства обнадійливі перспективи:

— Незважаючи на вкрай тяжкі часи, нам удалося зберегти практично весь конструкторсько-технологічний комплекс, перш за все — найкращих спеціалістів. У нас є кому працювати. І спад виробництва нарешті зупинено, ми перейшли з чотириденного робочого тижня на п'ятиденний. За останні місяці заробітна плата працівників підприємства зросла майже вп'ятеро. Багато в чому наші успіхи зумовлені можливістю розширення зовнішньоекономічної діяльності. Росія, Казахстан, Узбекистан завантажують «Луганськтепловоз» замовленнями на модернізацію локомативів. Це — не ремонт, а доведення моделі двадцятирічної давності до найсучаснішого рівня. До партнерів повертаються зовсім інші тепловози. Торік Німеччині ми поставляли тільки запасні частини до тепловозів, тепер звідти велике розмаїття замовлень. Поставляємо комплектуючі для швейцарської фірми, зайнятої виготовленням екіпажної частини тепловозів. З'їздили до Китаю — і ось уже надійшли замовлення з Харбіна для всім відомої залізниці. Готуємося поставити сорок плаваючих транспортерів до Швеції. Завдяки розширенню зовнішньоекономічних зв'язків обсяг валютних надходжень на «Луганськтепловоз» зросте у нинішньому році порівняно з попереднім у п'ять разів. Це — не плани на піску, а розрахунки, зроблені на основі вже укладених вигідних контрактів.

Звичайно ж, продукція «Луганськтепловоза» має дедалі жвавіший попит і в Україні. Його діяльність глибоко інтегрована в державну програму розвитку залізничного транспорту. І не тільки зростаючими темпами випуску тепловозів радує підприємство споживачів. Наприклад, «Укрзалізниця» фінансує складання тут вагонів для дизель-поїздів міжнародного класу. Випущено перші луганські трамваї, над розробкою котрих працювали два роки. Поки що їх кількість дуже незначна. Могло бути більше, але, певно, треба утвердитися з ними на ринку збуту. Трамвай, що відповідає світовому рівню, насичений електронікою, мало знають. А й, хто знає (наприклад, місцева влада), не спромоглися за два роки виділити підприємству бодай карбованець з обіцяних двадцяти чотирьох мільярдів.

Виробниче об'єднання «Луганськтепловоз», на яке багато хто давно махнув рукою, нарешті ожило. Знову з'явилася можливість згадати і про соціальну сферу, яка перебувала на нульовому рівні. Після дуже тривалого простою відновив роботу колись відомий на всю Україну санаторій-профілакторій. Його першими відвідувачами стали заводські ветерани, які не тільки добре оздоровилися, а й повірили у друге народження свого рідного підприємства. Після перерви запрацювали два дитячі оздоровчі табори. Діти були забезпечені чотириразовим повноцінним харчуванням, дозвілля проводили змістовно і весело. Гроші на це витрачено чималі. Але ж лише кілька місяців тому тратити було нічого.

Останні приклади дуже красномовні. Окрім цього, вони говорять ще й про те, що з будь-якої кризи можна вийти, і вийти швидко. Варто тільки працювати так, як того вимагає час, бути чесними і з діловими партнерами, і з власною державою. Геть змінилася ситуація на такому надгіганті, як «Луганськтепловоз», усього за кілька місяців! А коли б вона так змінилася в їхніх суміжників, в усіх довкола?..

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

Здоров'я

ПОРЯТУНОК ДУШ — СПРАВА ЦЕРКВИ, ПОРЯТУНОК ЖИТТІВ — УРЯДУ

ТОДІ коли людство шукає засобів профілактики та лікування СНІДу, національну програму боротьби з чумою XX сторіччя фінансують на 35 відсотків. Як повідомив на прес-конференції голова Національного комітету з боротьби із захворюванням на СНІД Валерій Івасюк, 14 мільйонів «річних» вистачає лише на тестування двох мільйонів кровоздавань на донорських пунктах та на утримання кабінетів анонімного діагностування.

Плюси такі: за всю історію в Україні було виявлено лише п'ять випадків зараження на СНІД через донорську кров, та й то «успадкованих» від СРСР. Україна перша з країн СНД запровадила заморожування плазми на строк, протягом якого вірус обов'язково себе виявить, — три місяці.

А в мінусі те, що загальновизнані методи клінічного діагностування у нас (на жаль!) неефективні. Адже внаслідок чорнобильської аварії ми, можливо, отримали свій доморослий вірус. А крім того, наш організм після 1986 року реагує на інфекцію неадекватно, непередбачувано. З такою «втомою імунної системи» пов'язують нещодавню епідемію дифтерії, спалахи поліомієліту.

Можливо, що хворим на СНІД ставлять «звичний» діагноз: саркома, рак, пневмонія, туберкульоз — усі ці хвороби є «асоційованими» (супутніми) ВІЛ- інфекції.

Що стосується профілактики, поки що наше суспільство схиляється лише до «безконтактових» її способів. (Щоправда, і на це бракує коштів...). Спроби Нацкомітету прищепити на українському терені закордонний досвід роботи з «групами ризику», і передусім з наркоманами, — запровадження метадонових програм (видавання слабкого наркотика, який вживають як таблетку чи порошок), організація консультацій, безкоштовного обміну шприців і голок, — було відкинуто. МВС визнало такі заходи за передчасні і такі, що популяризують порок.

На думку голови Національного комітету Валерія Івасюка, лише за умови легалізування проституції та наркоманії можна взяти ситуацію під контроль, в тому числі медичний. Адже крім 77 офіційно зареєстрованих в Україні хворих на СНІД наркоманів, ще 150 чоловік мають позитивний результат лабораторного обстеження і потребують остаточного встановлення діагнозу. Та завдяки законодавцю, що подбав про «виловлювання», взяття на облік і примусове обстеження на ВІЛ-інфекцію наркоманів (закони «Про запобігання захворюванню на СНІД та соціальний захист населення», «Про заходи щодо незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів і зловживання ними»), ці сто п'ятдесят уникають будь-яких подальших контактів з ескулапами. А хотіли ж як краще?

Слід подбати й про те, як «затемнити» наші вельми прозорі кордони — особливо з Росією, з якою, за виразом пана Івасюка, ми маємо тісні «сексуальний, наркотичний і донорський контакти». Тоді як у Білокам'яній нещодавно зареєстровано перший випадок зараження на СНІД через донорську кров із завчасно виявленою інфекцією.

Валерій Івасюк висловив упевненість у тому, що скоро державні мужі, нарешті, залишать церкві піклування про національну мораль і почнуть рятувати становище.

Так, Міністерство внутрішніх справ уже готує можливі зміни до Кримінального кодексу. Йдеться про видавання жрицям кохання сертифікатів з обов'язковим медичним оглядом. За заняття першою найдавнішою без сертифіката гетеру притягатимуть до кримінальної відповідальності.

Потребують законодавчого захисту і права інфікованих. Поки що жертви СНІДу в суспільстві мають статус вигнанців — вони змушені кидати роботу, йти з родини. Їхнє існування нестерпне... Двадцятеро з них уже пішло у світ кращий.

Ганна РОМАНЦОВА.

ДОПОМОГТИ ПОЧУТИ СВІТ

Коли людина від народження не чує звуків навколишнього світу... їй можна допомогти.

Якщо об'єднати зусилля медиків, науковців, владних структур, соціальних служб, благодійників. Що і намагався зробити Перший український ОтіКонгрес «Слухова реабілітація інвалідів з вадами слуху», що відбувся в Києві.

Ініціатором виступило Міносвіти України, а прилучилися до проведення благодійної акції ще два міністерства — охорони здоров'я та соціального захисту населення України, Київська міська держадміністрація, Фонд соціального захисту інвалідів, Українське товариство глухих, Дитячий фонд України, центр слухової реабілітації «Аврора», численні спонсори. Близько 350 учасників конгресу з усіх областей України, Данії та Росії обговорювали проблеми спеціалізованої медичної, педагогічної та соціальної допомоги дітям і дорослим, слухового протезування, корекції вад слуху, ранньої діагностики глухоти, знайомилися з новітніми досягненнями в цій галузі.

Під час роботи ОтіКонгресу в Навчально-відновному центрі Українського товариства глухих було розгорнуто дві експозиції: міжнародна виставка «Реабілітація-95» та виставка-конкурс виробів декоративно-прикладного мистецтва вихованців освітніх закладів України для глухих та слабочуючих дітей.

Юліана ШЕВЧУК.

Свято для середнього шкільного віку

Такими очима, допитливими і трішечки лукавими, дивляться на світ лише у певному віці, що його в документах Міносвіти називають «середнім шкільним». І хмарини тоді кумедніші, і друзі ліпші, й свята цікавіші. Тож надовго запам'ятається юним мешканцям села Воля-Задеревацька Стрийського району, що на Львівщині, відкриття нової школи.

Тим більше, що для навчання й оздоровлення двохсот дітлахів, які переступили поріг нового закладу, будівельники передбачили все необхідне, — навіть шкільний стадіон.

... А енергії малеча не шкодуватиме: на святі відкриття нової школи панувала весела метушня, лунали пісні, кружляли танці.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Як ся маєте!

Зима на порозі, а віз у дорозі

САМЕ після Спаса дорогою від Лубен до Полтави зустрів двох бабусь, які неквапом йшли обіч шляху.

Увагу привернули величезні в'язки хмизу, якими обидві були навантажені ледве не до землі. По тому мав розмову з керівником обласного підприємства «Облпаливо» Володимиром ЮРЧЕНКОМ.

— А чого тут дивуватися? Дві третини населення області ще не забезпечено на зиму паливом. Якщо гадаєте, що з нашої вини, — помиляєтеся. Вугілля на складах об'єднання є, понад 60 тисяч тонн. І якісне у великому асортименті. Біда в іншому: у приватників і в бюджетній сфері немає коштів, щоб його викупити.

На останній сесії облради було вирішено усі кошти (аж до «економії» зарплати) кинути на закупівлю твердого палива для шкіл, лікарень, інших державних установ. А як бути простим громадянам? Близько 200 тисяч сімей (переважно — сільських) ще не одержали на зиму вугілля. Переважно через брак коштів в гаманці. Адже тонна «дотаційного» палива з 1 вересня зросла в ціні і коштує тепер 4,5 мільйона карбованців. Без 1,5-трильйонної дотації людям довелося б викласти за тонну антрациту щонайменше 10—12 мільйонів.

Віриться, що уряд таки надасть належні кошти, і не тоді, коли вдарять морози, а ще за погожих днів. Щоправда, можна вдатися і до бартерних розрахунків за паливо. В колективних сільгосппідприємствах області гинуть на полях тисячі тонн городини — її просто не збирають, бо через неплатежі не можуть знайти ринку збуту, на токах і в коморах «вилежуються» сотні тисяч тонн зерна, проса, гречки.

Альтернативою вугільному опаленню може стати газифікація. Донедавна на місцевих родовищах видобували близько вісім мільярдів кубометрів газу. А річне споживання газу в області становить трохи більш як три мільярди кубів. Область забезпечити себе голубим паливом може сповна. Та потрібні мільярди карбованців капіталовкладень, дефіцитні матеріали, спеціалізована будівельна індустрія. А це — справа не одного десятиліття.

Тому, як і багато років тому, полтавці збирають хмиз, очерет, кукурудзиння, соняшники, заготовляють торф, брикети з біопалива. Раніше в системі облмісцевпрому ефективно діяли десяток дільниць з видобутку торфу у Лохвицькому, Гребінківському, Оржицькому та інших районах. Та привізне паливо мало не всюди витіснило місцеве. Жили ми тоді багатше і логікою вчинків особливо не переймалися.

І доки мрії про голубе паливо нездійсненні, будемо вчитися опалювати будинки очеретом, торфом, хмизом.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Знак біди

Сальмонела нині не делікатес

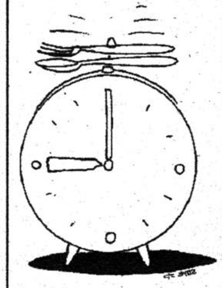
Ще не встигли оговтатися 22 мешканці села Халаїдового Монастирищенського району, котрі спожили на поминальному обіді неякісної страви і захворіли на сальмонельоз, як у Корсунь-Шевченківському злягло від цієї недуги 58 чоловік, з них — 14 дітей.

Причиною гострого кишкового захворювання стало вживання риби гарячого копчення, завезеної без сертифіката якості з Польщі. До речі, підприємці, що привезли землякам «делікатес», також потрапили до лікарні, скуштувавши копченої макрелі.

Загалом, на Черкащині нинішнього року склалася загрозлива санітарно-епідемічна ситуація. Захворювання на гострі кишкові інфекції порівняно з минулими роками зросло майже на 60 відсотків.

Ще одна небезпечна хвороба — лептоспіроз — забрала з життя п'ятеро чоловік. Державна санітарна служба області докладає всіх зусиль, щоб нормалізувати ситуацію.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Малюнок Сергія ФЕДЬКА.

ЦІНИ НА ОСНОВНІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ НА РИНКАХ УКРАЇНИ (18.09)

	Яловичина	Свинина	Кури	Сало	Яйця (десяток)	Олія	Сметана	Сир жирний	Картопля	Часник	Морква	Цибуля	Яблука	Огірки	Помідори
Кременчук	300	250	450	280	110	250	200	140	55	180	50	55	50	30	25
Рівне	250—300	300—350	320	300	130—150	280—300	180	100	35—40	—	—	50	30—50	—	40—45
Донецьк	350—500	450—600	650—1500	200—400	120—130	280—300	400—500	160—200	45—70	200—250	60—70	40—50	50	50—80	20—40
Кіровоград	280	400	350—400	200	150	250	240	120	50	160	60	50	60	—	—
Київ, Лук'янівський ринок	400—450	500—550	450	350	130—150	350	250	160—180	50	200	35	50	60—100	60—70	50

На початку тижня

Тепер слово — за сербами

Вочевидь, цей тиждень відповість на запитання, чи призупинять сили НАТО бомбардування сербів, чи відновлять їх ще запеклішими. Раніше бомбокидання було припинено, щоб дати змогу сербам вивести з околиць Сараєва все важке озброєння. У неділю цей термін продовжили ще на 72 години. Проте якщо озброєння не буде передислоковано, то, за словами Президента США Білла Клінтона, «НАТО поновить бомбардування».

Не спричиняє подиву той факт, що оцінки цих подій у виконанні вітчизняних політиків, які здебільшого противники конфронтації, були одностайні. За заявою МЗС України, там «із задоволенням сприйняли повідомлення про останні позитивні зрушення у справі врегулювання югославської кризи, зокрема про згоду боснійських сербів вивести озброєння».

В Україні сподіваються, що такий розвиток подій, разом із домовленостями, що їх було досягнуто 8 вересня в Женеві, зі сторонами, які конфліктують, сприятиме повному припиненню бойових дій і надасть переговорному процесові необоротного характеру.

Однак позиція України залишається позицією України. І хоча вкотре Київ підтвердив готовність активізувати свою участь, справа врегулювання (поки що часткового) кризи залежить тепер від згідливості боснійських сербів і їх готовності дотримувати свої обіцянки.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Вибори не за горами, хоча й за кордоном. Ми на них також очікуємо

Актуальне інтерв'ю

РОСІЯ напередодні парламентських та президентських виборів. Нещодавно кандидати в державні політики тиснули на хворобливі «соціально-економічні точки». Проте сьогодні, на думку російських аналітиків, ця тема вже набила оскому виборцям. Отже, потенційні депутати та президенти шукатимуть щось новеньке, найпевніше добре забуте старсеньке: ностальгію за «великою та неподільною Росією», що рикошетом відіб'ється і на внутрішній стабільності України. З огляду на це, ми попросили начальника управління внутрішньої політики України адміністрації Президента Сергія ТЕЛЕШУНА зробити мікропрогноз.

— Відродження «великої Росії» використовуватимуть усі партії, організації та рухи, незалежно від політичної орієнтації. У зв'язку з цим на першому плані постане Україна як один з можливих стовпів нової російської державності. Це якоюсь мірою може дестабілізувати ситуацію в Україні. Очевидно, у ряді регіонів України, а також у Криму знову буде реанімовано ідеї створення єдиної держави слов'янських народів. Також не можна відкидати, що передвиборні пристрасті в Росії перекинуться і на нашу територію.

— Тобто можна очікувати, що в нашій країні саме в цей час знову виникнуть ідеї збирання підписів за об'єднання з Росією?

— Так. Проте не варто впадати у відчай, оскільки амплітуда розвитку українського політичного руху з 1991 року поступово набула ознак самостійності, з чого випливає, що політичні інтереси та спалахи активності відрізняються від російських. Сьогодні події важливі для Росії, часто не збігаються з періодом піка політичної напруги в нашій державі. Проте, враховуючи історичний вплив нашого сусіда на внутрішню соціально-політичну ситуацію в Україні, варто уважніше звертати увагу на російську політику такою ж мірою, як вона впливає на національну політику України. Крім того, не можна оцінювати популярність ідей об'єднання тільки крізь призму лівого руху, адже цю ідею у певній формі проповідує також і УНА. Разом з цим у середовищі лівого руху, враховуючи регіональні особливості, сама перспектива відродження СРСР трактується по-різному.

— Очевидно, російські політики не залишать поза увагою і проблему поділу ЧФ? Цікаво, якими будуть дії Президента Бориса Єльцина: він поспішить до Києва, чи, навпаки, спробує відкласти цей візит на пізніше?

— Таке запитання краще ставити самому Єльцину. Я знаю тільки те, що підписання документа з поділу ЧФ має в очах виборців і плюси, і мінуси. Якась частина його схвалить, якась — ні. Щодо України, то ми зацікавлені, аби документ було підписано до виборів: вже пройдено досить складний етап взаємин виконавчих гілок, вироблено зв'язки, і зі зміною керівництва у вищих ешелонах влади, можливо, доведеться зайти на наступне коло. А підписання Договору про дружбу і співробітництво, яке врешті-решт чітко визначить недоторканність кордонів, неможливе без угоди про поділ ЧФ.

— За такої ситуації, мабуть, прийняття України до Ради Європи значно зміцнить нашу позицію, і тоді не доведеться побоюватися, що зі зміною керівництва у сусідній державі посиляться територіальні претензії до України?

— Навряд чи ця подія значною мірою вплине на відносини з Росією. Україні сьогодні важливо зрозуміти, що не можна свої проблеми перекладати на Європу і жити тільки за рахунок чужої підтримки. Хоча б тому, що, як свідчить історія України, ставка тільки на зовнішні сили ніколи не зможе розв'язати внутрішні проблеми самої держави. У нас було б значно менше проблем, якби ми розібралися зі своїми проблемами самі: прийняли би Конституцію, здійснили макроекономічну та підтримували політичну стабілізацію, закріпивши розподіл повноважень усіх гілок влади.

Розмову вела Наталя ФІЛІПЧУК.

Хроніка. Факти. Події

Інтеграція: ще один крок

(Початок на 1-й стор.).

У письмовому посланні до учасників урочистої церемонії Євген Марчук висловив думку, що «ця подія стане ще одним підтвердженням демократичних здобутків і зростаючого міжнародного авторитету України на Європейському континенті».

Одночасно поступово поповнюється пакет документів між нашою державою й РЄ.

15 вересня Україна підписала Рамкову Конвенцію із захисту національних меншин.

Як повідомили агентство «Інтерфакс-Україна» у прес-центрі МЗС України, у Страсбурзі від імені України цей документ підписав заступник міністра закордонних справ Борис Тарасюк, від імені Ради Європи — заступник генерального секретаря РЄ П. Лопхерт.

● *Рим*

Італія оплакує загиблих у минулій війні...

Рештки 1312 італійських солдатів та офіцерів, котрі загинули під час другої світової війни на Східному фронті і були поховані на території колишнього СРСР, доставлено з Києва до Італії. Їх перевезено до міста Редипулья, де знаходяться найбільше в Італії військове кладовище і меморіал у пам'ять про італійців, загиблих на війнах.

● *Грозний*

... а в Чечні лічать нові жертви

Минулої доби чеченські бойовики 13 разів піддали неспровокованим обстрілам позиції федеральних сил. Особливо інтенсивно обстріли проводили на Бамутському напрямі і в Грозному. Загинули двоє і поранено 13 військовослужбовців. Активізувалася також диверсійна діяльність бойовиків, котрі мінують дороги навколо блок-постів. Повертаючись із завдання у розташування своєї частини, підірвалися на міні три військовослужбовці полку внутрішніх військ. Ще двох поранено внаслідок вибуху в розташуванні військ Міністерства оборони.

Підписано Меморандум про взаєморозуміння

Заступник Голови Верховної Ради України Олег Дьомін та заступник директора Американського урядового агентства міжнародного розвитку (ААМР) в Україні, Росії та Молдові Девід Спрег підписали Меморандум про взаєморозуміння. Меморандум передбачає сприяння уряду США у законотворчій Верховною Радою України. Допомога передбачає надання американською стороною комп'ютерної техніки, консультацій та коментарів з боку провідних іноземних спеціалістів, перекладів іноземних нормативних актів та юридичної літератури. Вартість проекту дорівнює 70 тисячам доларів.

Програму розробив консорціум «Верховенство права», що є приватною американською організацією, фінансованою ААМР. Консорціум виконуватиме меморандум від американської сторони. Допомога Верховній Раді України у законотворчій роботі є частиною довгочасної програми під назвою «Верховенство права», яка має на меті також надання технічної та матеріальної допомоги адміністрації Президента України, Верховному суду, Вищому арбітражному суду, Генпрокуратурі, Мін'юсту тощо.

Підписаний меморандум діятиме до 1 вересня 1996 року і може бути подовжений за згодою сторін. «Меморандум увібрав у себе необхідну основу не тільки для взаєморозуміння, а й для плідного співробітництва, — сказав Олег Дьомін. — Це ще раз підтвердило добру волю США відносно України». Девід Спрег у своєму виступі зазначив: «Ми підписали цей меморандум, усвідомлюючи, які великі завдання стоять перед Україною в справі модернізації законодавчої системи. Я маю інформацію, що українські парламентарії на нинішній сесії мають розглянути понад 100 законопроектів. Ми бажали б підтримати розвиток юридичної системи в Україні і розвиток ринкової економіки».

Верховна Рада України протягом місяця має надати американській стороні перелік нормативних актів, розробку проектів яких вона вважає за пріоритетну на термін дії меморандуму.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Український дім на румунській землі

З ДАВНІХ-ДАВЕН оселилися українці в Румунії. Вони асимілювалися тут, але не втратили притаманні українцям традиції. Про життя української громади в цій країні розповів генеральний секретар Спілки українців, радник Міністерства культури Румунії, доктор філології Інституту мовознавства АН Румунії Корнелій РЕГУШ.

— Пане Корнелію, скільки українців проживають у Румунії?

— За даними перепису населення 1992 року, — близько 67 000. Українці посідають серед національних меншин Румунії четверте місце після угорців, циган і німців. Це за переписом. Але ми вважаємо, що кількість україномовних (для кого українська мова — рідна) реально сягає 200 000. Кількість віруючих лише у двох єпархіях — Сигету і Лугожа, що належать православному українському вікарію, становить 42 000. У нас українці раніше були відомі під іменами руських, малорусів, рутенів. Під час перепису населення дехто з українців заявив себе руськими. Адже раніше Київська держава іменувалася Київською Руссю, а українці називають себе так, тільки починаючи з XVII сторіччя.

— У яких районах живуть українці?

— У більш як 200 населених пунктах, переважно сільських. Компактно українці проживають у чотирьох регіонах: Марамуреш, північ Молдови, Добруджа і Банат. Кожна етнічна зональна спільнота має своє власне історичне минуле, специфічні звичаї і мовні особливості, які відрізняються від літературних норм загальної української мови. З історичного погляду, найдавніші поселення, розташовані в Марамуреші і Буковині, засвідчуються ще в документах XIV—XV ст.ст. Українська спільнота в гирлі Дунаю і Добруджі з'явилася зі скасуванням Катериною II Запорозької Січі у 1772, а в Банаті складається з переселенців кінця XIX-початку XX ст.ст., вихідців із Закарпаття і Галичини.

У гірських селах Буковини, у долині Сучави, долині Молдовиці і Молдови є поселення гуцулів. Ідеться про українське населення, етнографічний центр якого розташований у витоках Пруту й Сігету (район Коломиї) і яке, згідно з нашими відомостями, у XVII ст. спустилося на згадані долини. Етимологія слова «гуцул» загадкова. Тенденція відокремлювати гуцулів від українців така сама неправомірна, як відокремлення люців від румунів.

— Розкажіть, будь ласка, про Спілку українців Румунії та її діяльність.

— Юридично її було засновано 1990 року. Спілка складається з п'яти територіальних організацій (Бухарест, Банат, Добруджа, Марамуреш, Сучава). Їхні керівники були обрані місцевими зборами. Всі вони мають статус віце-президентів. Президент спілки є Стефан Ткачук, депутат, представник у парламенті українського етносу. Нас цікавить розвиток шкіл, церкви і культури. З релігійного погляду, більшість українців — православні старого стилю. У Сігеті розташовано український вікаріат Марамурешу, який координує церковні потреби. У румунських школах є класи з викладанням українською мовою. Істотно, що у Румунії видаються періодичні видання українською мовою. Донедавна існував український двотижневик «Новий вік», де широко публікувалися твори українських письменників.

Після 1990 р. «Новий вік» став «Вільним словом», фінансованим Міністерством культури. Урядова рада національних меншин фінансує «Наш голос» — літературно-культурний журнал, «Український вісник» українською мовою та «Кур'єрул україньян» («Український кур'єр») румунською мовою.

У соціальному плані Спілка українців допомагає бідним дітям, надає стипендію студентам, допомагає людям, які зазнають скрути, розподіляючи допомогу української діаспори, з якою підтримуємо дуже добрі стосунки.

Справедливо завершує свою недавню книгу з історії Буковини відомий історик Ніколає Чакиз: «Багато століть румуни жили у співдружності з українцями на благословенній землі Буковини». Хочеться сподіватися, що житимуть вони так й надалі.

За матеріалами газети «Кур'єрул Романеск».

У номер

● *Сімферополь*

«За Родіну», за Балтіна...

Командувач Чорноморського флоту адмірал Едуард Балтін балотуватиметься на майбутніх виборах до Державної Думи Росії за загальнофедеральним списком виборчого блоку «За Батьківщину». Про це повідомив в інтерв'ю «Інтерфаксу» лідер блоку, керівник громадсько-політичного руху «Нова Росія», голова Держкоммайна Володимир Полєванов.

В.Полєванов заявив, що до участі в передвиборчій кампанії Е.Балтіна «спонукала потреба якнайшвидшого розв'язання проблеми Чорноморського флоту і долі російського міста Севастополя». За його словами, «будь-який міжнародний суд», коли б уряд РФ вважав за потрібне звернутися до нього, «визнав би Севастополь за російське місто».

Виборчий блок «За Батьківщину» обстоює подвійне підпорядкування Криму Україні і Росії, наголосив В.Полєванов.

● *Львів*

Не даймо завмерти слову

Вдруге у Львові відбувся форум видавців України. 160 видавництв репрезентували свою продукцію і знайшли серед учасників форуму замовників, численних прихильників. Загалом форум, котрий провели громадська організація «Форум видавців», Українська академія друкарства та Національний музей у Львові, засвідчив, що українська книга всупереч економічній кризі, експансії друкованого слова сусідньої держави живе і має своє обличчя. Однак її шлях до читача — тернистий. Як же зробити його коротшим, як вижити державним та приватним видавництвам? Ці та інші питання були в центрі уваги учасників форуму — видавців, письменників, розповсюджувачів книги. Учасники форуму ухвалили Звернення до Президента України Леоніда Кучми, в якому висловили міркування щодо вдосконалення видавничої справи в Україні.

● *Київ*

«Паросток» об'єднав шанувальників природи

У київському Будинку вчителя відбулася презентація науково-художнього дитячо-юнацького часопису «Паросток». Ідея створення нового видання, перше число якого побачило світ у січні, належить Українському державному еколого-натуралістичному центру учнівської молоді Міністерства освіти України та його директорові Володимирові Вербицькому, котрий став науковим редактором журналу.

А зібрав довкола себе «Паросток» людей різних професій — учених, учителів, письменників та журналістів, котрих об'єднує одне: прагнення зберегти і примножувати природні багатства нашої країни. І, звичайно, школярів, котрі мають стати основною читацькою аудиторією журналу і, можливо, його постійними авторами.

● *Мукачеве*

«Китайська хвиля» перед мукачівською стіною

Не минає і дня, щоб з кордону не надходила тривожна інформація. Як повідомила прес-служба прикордонних військ України, лише за одну добу на ділянці Мукачівського прикордонного загону протягом кількох годин прикордонники затримали 27 нелегальних мігрантів — громадян Китаю.

10 китайців, які не мали при собі жодних документів, затримано українськими та угорськими прикордонниками, 12 — прикордонним нарядом, який отримав інформацію від місцевих жителів на станції Боржава на Закарпатті. Ще 5 іноземців було виявлено на залізничній станції міста Чоп.

Там, де стояв Володимир Ілліч, нині — рояль фірми «Ямаха»

КОМОРА — це вам не льох і не стріха! Як кожен свідомий своєї суті українець знає або чув, що таке комора, так і кожен свідомий свого фаху український музикант знає або чув про «Комору». В столичному Українському Домі українсько-британська «Комора» провела І Міжнародний музичний ярмарок.

Тут було обладнання 70 найвідоміших фірм Америки, Японії та Європи — в тому числі й України. Український Дім, як рукавичку, нашпигували всім — від новітніх акустичних гітар і скрипок до найсучаснішої звукозаписувальної і звукопідсилювальної апаратури, обладнання для теле- і радіостанцій, світла й аксесуарів. І все це блимало, звучало й світило.

Але найцікавіше, що, зробивши цей ярмарок, «Комора» матиме збитки. Це було відомо з самого початку. На цьому вона, дивна, й стояла. Хіба що на перспективу, якщо акція виявиться не передчасною, а отже, стане традиційною — вони сподіваються. І то не на гроші. А на суттєве пожвавлення музичного ринку.

— Якби цей ярмарок організував хтось інший, ми б із більшим задоволенням узяли в ньому участь, — пояснив генеральний директор СП «Комора» Олег Репецький.

Смішною ситуацією, якої в світі ніде нема, назвав пан Репецький те, що ми маємо з музичним обладнанням в Україні. До останнього часу в нас не було професійних торговців інструментами. Все закуповувалося через єдину союзну зовнішньоекспортну організацію і розподілялося по вертикалі. Найкраще — в Москву, гірше — в республіки, дрова — у сільські клуби. Але й не позбавлений корумпованості центр міг закуповувати не найкраще, а те, за що дали хабара. Закрите суспільство, позбавлене інформації, списувало й не такі безневинні забавки.

Світ тим часом не стояв на місці, а йшов уперед. Прогресували навіть інструменти для академічної музики, не кажучи вже про мобільні рок і попсу. Чи то українець — консервативний від природи, чи то сидить в ньому заморочений совок, чи музиканти побоюються новинок, але парадокс у тому, що й досі наші музиканти продовжують купувати те, що давно застаріло.

Як зламати цей психологічний бар'єр? Хіба що ярмарком, на якому можна сім разів побачити, сім послухати, із «самим» представником фірми побалакати і в кулуарах обмінятися оцінками.

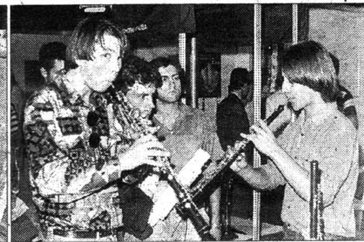
Українські виробники взяли участь у ярмарку на пільгових умовах: 50 відсотків оплати. А народні майстри — безплатно.

В рамках ярмарку відбулися концерти знаменитих академічних музикантів... На подіумі, де колись стояв вели-и-кий Володимир Ілліч, організатори поставили рояль фірми «Ямаха». У залі виступили найвідоміші українські рок-гурти й солісти.

З Великої Британії для участі в ярмаркових концертах до Києва приїхали дві зірки світової величини — Мік Тейлор (екс-«Роллінг стоунз») і Снові Вайт (екс-«Пінк флоїд») — завдяки старанням пана Джеффа Аллена, який є співзасновником «Комори» з британського боку, але одночасно ще й грає в групі «Мік Тейлорз олл старз блюз бенд».

Людмила МИКИТЮК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Підуть у вогонь і... воду. Щоб не згоріти

З 50 ТИСЯЧ пожеж, які щорічно виникають у країні, 40 відсотків припадає на сільську місцевість. Отож протягом восьми місяців цього року вогняна стихія на селі знищила 160 гектарів хліба на пні, майже 20 тисяч тонн грубих кормів, 900 голів худоби. Згоріло понад півтисячі різних споруд і — що найстрашніше — загинуло у вогні 505 чоловік.

Уже сама ця статистика свідчить: проблема гарантування пожежної безпеки на об'єктах сільського господарства, у сільських населених пунктах залишається доволі гострою. І багато що залежить від професійної підготовки та досвіду пожежно-сторожових охорон сільгоспоб'єктів, від уміння чітко діяти в екстремальних умовах добровільних пожежних дружин. Саме задля цього в селищі Вишневому, що під Києвом, і провели огляд професійної готовності невоєнізованих протипожежних формувань столичної області.

— Такі огляди проводимо щорічно, — сказав начальник управління пожежної охорони ГУ МВС України в Київській області генерал-майор Василь Мельник. — Цього року ми змінили формулу змагань, провели огляд у два етапи. Спочатку оцінили матеріально-технічну базу всіх формувань, а відтак — змагалися вже самі пожежники.

Усі команди, які ви бачили в дії, підпорядковані колгоспам і радгоспам області і ними ж фінансуються.

А щодо самих показників... Як на мене, то в такій важливій справі не може бути переможців і переможених. Бо чим більше пожежники набудуть практики і досвіду, тим менше збитків матимемо в майбутньому від вогню. А це — найголовніше.

Роман ВАТРИЧ.

Прямий контакт з містами світу

За повідомленням «Інтерфакс-Україна», глава Київської міської держадміністрації Леонід Косаківський підписав угоду про співробітництво на рівні міських властей з керівниками Єревана (Вірменія) і Стамбула (Туреччина).

«Я глибоко впевнений, що прямі контакти між містами дають швидші результати, аніж міждержавні зв'язки», — заявив Л.Косаківський на прес-конференції у Києві, присвяченій закриттю «круглого столу» губернаторів і мерів столиць Причорноморського регіону.

УТ-2 заправиться «SOLARом» і краще виглядатиме

З 9 вересня приватна телекомпанія «SOLAR» (Україна—Австрія) пропонує на каналі УТ-2 програмний блок під кодовою назвою «Кінотеатр». Сучасний глядач лінивий та бідний, тому в кінотеатрах України гуляє вітер та сумують продавці квитків. Однак вітчизняним телеманам не закинеш на апатію та байдужість до улюблених домашніх «ящиків». Втім, якщо обиватель не йде в кіно, — кіно саме приходить у його домівку.

Отже, соларівський «Кінотеатр» «годуватиме» нас кіногурманівськими стравами. У меню — світова класика, шедеври вітчизняного кіномистецтва, коментарі кінознавців, а в подальшому «SOLAR» запропонує глядачеві ряд публіцистичних та інформаційно-розважальних програм. Це будуть не стандартні ідеологічні агітки, а якісні, професійно зроблені передачі.

Ольга ВІТЕР,
журналіст.

Чи є у нас демократія?

У Львові Фонд Конрада Аденауера (Німеччина) та Центр демократичних реформ (Київ) провели дводенний семінар «Проблеми становлення демократії в Україні». У дискусії взяли участь представники партій і громадських організацій Львівщини, керівники органів влади, народні депутати України.

Спорт

НОВИЙ ТУР — НОВИЙ ЛІДЕР

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 10-й тур. Кривбас— Нива (Тернопіль). 1:0. 7000. Григорчук, 70, з пенальті. **ЦСКА-Борисфен — Карпати. 2:1.** 1500. 1:0 Свистунов, 12, 2:0 Гусин, 50, 2:1 Панчишин, 67. **Кремінь — Динамо. 0:1.** 10.000. Скаченко, 34. **СК Миколаїв — Торпедо. 2:1.** 5000. 1:0 Гуральський, 18, 2:0 Андросов, 51, Вернидуб, 53, з пенальті. **Нива (Вінниця) — Дніпро. 2:0.** 5000. 1:0 Романчук,45, 2:0 Локтіонов, 88. **Чорноморець — Таврія. 4:3.** 1700. 1:0 Гашкін, 6, 2:0 Кардаш, 15, 2:1 Єсін, 38, 3:1 Гашкін, 52, 4:1 Козакевич, 60, 4:2 Фурсов, 67, 4:3 Фурсов, 77. **Зірка-НІБАС — Прикарпаття. 3:0.** 10.000. 1:0 Біличенко, 21, з пенальті, 2:0 Борисенко, 3:0 Біличенко, 77, з пенальті. **Металург — Волинь. 2:0.** 5000. 1:0 Поцхверія, 25, 2:0 Маркін, 70, з пенальті.

	В	Н	П	М	О
ЦСКА-Борисфен	5	4	0	18—5	19
Чорноморець	6	1	0	14—4	19
Металург	6	1	2	16—7	19
Дніпро	5	2	3	17—7	17
Динамо	5	2	1	10—1	17
Зірка-НІБАС	4	3	1	12—4	15
Карпати	4	3	3	13—9	15
Торпедо	4	2	4	10—12	14
Таврія	4	1	5	20—18	13
Нива Вц	4	1	5	12—12	13
Волинь	3	2	4	10—13	11
Прикарпаття	3	2	4	10—17	11
Кривбас	3	1	6	9—17	10
Нива Тр	3	0	6	10—15	9
СК Миколаїв	2	3	5	9—20	9
Кремінь	2	2	6	5—14	8
Шахтар	2	1	4	11—13	7
Зоря-МАЛС	1	1	7	5—23	4

Лише тиждень протримався на позиції лідера «Дніпро». Але невдача у Вінниці одразу відкинула дніпропетровців на четверту позицію. І змагання очолив армійський клуб з Києва, який вдома мінімально переграв «Карпати».

Утім, важко назвати «ЦСКА-Борисфен» одноосібним лідером, бо ще два клуби — «Чорноморець» та «Металург» — мають такі самі очкові показники, але гіршу різницю м'ячів. Додамо до цього, що одесити і київське «Динамо» зіграли менше матчів, ніж армійці.

До речі, динамівці після успішного, але дуже складного іспиту в Лізі чемпіонів знайшли сили і бойовий запал, щоб з гідністю провести поєдинок в Кременчуці. Місцевий «Кремінь» переживає не ліпші часи. Тому успішна гра проти чемпіона, зрозуміло, додала б йому сил. Однак «Динамо» продемонструвало цілком зримі риси професіоналізму і виграло зустріч.

(Закінчення на 8-й стор.).

тел/факс /0572/ 432-827
тел/0572/ 381-655, 476-894

АВТОИНВЕСТСТРОЙ

УАЗ
3741
3909, 31512
31514/ЛЮКС
3303, 330318/ТЕНТ
3962/САНИТАРНЫЙ
2206/МИКРОАВТОБУС

ВАЗ
21043, 21053
2106, 21061
21074, 21083
21093, 21099
2121
21213 "ТАЙГА"

ГАЗ
31029
31029-51/ЛЮКС
3102
33022/ГАЗЕЛЬ

АЗЛК
2141
23352
/ПИКАП

ГАЗ
3306/ГР. ДИЗ.
3307/ГРУЗОВОЙ
4301/ГР.ДИЗЕЛЬ
4509/САМОСВ. ДИЗ.

ЗАЗ
1102
"ТАВРИЯ"
1105/5 ДВЕРЕЙ

ИЖ
21251/КОМБИ
2715/ГРУЗ.
27151/ПИКАП
27156/ГРУЗО-ПАСС.

РЕАЛИЗУЕТ СО СКЛАДА В ХАРЬКОВЕ ЗА БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ

новые АВТОМОБИЛИ

RAF
22038-02 /ПАССАЖИРСКИЙ
22038-02 /ЛЮКС
2915-02 /СКОРАЯ ПОМОЩЬ
2914-01 /РЕАНИМАЦИЯ

3311 /ГРУЗОПАССАЖИРСКИЙ
33111 /ГРУЗОВОЙ
2920 /ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ
2925 /МИЛИЦИЯ/ПОЖАРНЫЙ

По вопросам бартера обращаться по тел. /0572/ 140-014.

Реалізуємо зі складів в Києві, Луцьку та Одесі
Перець чорний горошком (Індія), 580 г/л
Перець запашний (Ямайка)
Корицю мелену (Мадагаскар)
Гірчичний порошок (Росія)
Перець червоний стручковий (Індія)
Перець чорний мелений (Індія)
Мускатний горіх (Індонезія)
Гвоздику (Коморські о-ви)
Лавровий лист (Грузія)
(044) 244-09-81
(044) 244-09-82
(03322) 3-03-14
(0482) 44-46-22

Фабрика-производитель «PEMCO KURAS»
постоянно продает масла:
М-8В, М-10$В_2$, М-10$Г_2$К, М-14$В_2$, М-5_3 /10$Г_1$ и другие.
Более 30 сортов.
Небольшие минимальные партии.
Немедленная отгрузка.
Литва, г. Клайпеда, Шилутес, 119.
Тел.: (10-3706) 270-650, 273-822, 240-345.
Факс (10-3706) 271-890.

Асоціація **"ЕЛЛАДА"**

зі складу в Києві та на замовлення реалізує:
- легкові автомобілі **ВАЗ** (у тому числі "**Нива-Тайга**"), **ІЖ**, "**Москвич**";
- **УАЗ**, **ГАЗ** і **РАФ** будь-яких модифікацій;
- вантажні автомобілі **КамАЗ**, **МАЗ**, **ЗІЛ**, **КрАЗ**;
- автобуси **КАВЗ**, **ПАЗ**, **ЛАЗ**;
- трактори **МТЗ**, **ЮМЗ** та спеціалізований транспорт.

*Всі автомобілі забезпечуються пальним **безкоштовно**.*

на згадку - приємний сюрприз

Наші телефони в Києві
тел.: 442-9106; 442-9105;
тел./факс: 442-9222.
З питань бартеру: тел.: 442-9263.

"МАЖЕЙКЮ НАФТА" ПРОИЗВОДИТ

ТОЛЬКО ЭКОЛОГИЧЕСКИ ЧИСТЫЕ

Неэтилированный бензин А-76	за 1т - **180 $**
Неэтилированный бензин А-92	за 1т - **195 $**
Неэтилированный бензин АИ-95	за 1т - **200 $**
Неэтилированный бензин АИ-98	за 1т - **210 $**
Дизельное топливо	за 1т - **140 $**
РТ	за 1т - **153 $**
Сжиженный газ	
Битум	

ЗВОНИТЕ ПРЯМО СЕЙЧАС: тел.: 01/293/92562, 01/293/92561, 01/293/92613
5526, Мажейкяй, Литва факс.: 01/293/92614

Туристическое Бюро

Мы предлагаем Вам отдохнуть!

БОЛГАРИЯ «Приморско», Варна. От $ 292
ГРЕЦИЯ Салоники. От $ 375
о. Крит (элитный отдых) — от $ 995
КИПР Лимассол, Агия-Напа. От $ 529
ЕГИПЕТ Хургада. От $ 520

Тел.: (044) 296-22-85, 290-19-97
Лицензия № 000205 Госкомтуризма Украины

ELIDIS

тел.: 359 2 / 80-73-23
факс: 359 2 / 80-56-47

Фирма «Елидис» из Болгарии
ищет прямые контакты с производителями / экспортерами:
- ✓ картона типов хром и хром-эрзац, макулатурный / немелованный
- ✓ картона гофрированного
- ✓ крафт-лейнер, флутинг, тест-лейнер
- ✓ газетной бумаги
- ✓ офсетной бумаги
- ✓ оберточной бумаги
- ✓ целюлозы

предлагает:
- ✓ морозильники
- ✓ холодильники
- ✓ стиральные машины

«Киевреммех» изготовит:
- ✦ бульдозеры Д—606 на ДТ—75Н.

Реализуем:
- ✦ каток дорожный, самоходный ДУ-54А
- ✦ автомобили: «Москвич-2141», ИЖ-2715
- ✦ УАЗ-31512, -31514, -3909, -3962, -3303.

Тел./факс: (044) 450-31-81.

Организация реализует:
- ✧ мешки бумажные;
- ✧ оборудование для мельниц;
- ✧ гидроизоляционный материал «БРИЗОЛ».

Тел. (044)
224-60-51, 221-39-99; 544-39-51.

PAREX BANK
Мы понимаем заботы наших клиентов !

ПОКУПКА И ПРОДАЖА ВАЛЮТЫ ЗА УКРАИНСКУЮ, РОССИЙСКУЮ, БЕЛОРУССКУЮ, КАЗАХСКУЮ НАЦИОНАЛЬНЫЕ ВАЛЮТЫ
ТЕЛ. В РИГЕ: (+3712) 213768, 221737, 223378, 221821 ФАКС 222484, 215201

ОБНАЛИЧИВАНИЕ ТВЕРДЫХ ВАЛЮТ (+3712) 227903, 321341

ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ (+3712) 220182, 210779, 228818

МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПЛАТЕЖНЫЕ КАРТОЧКИ VISA, EUROCARD/MASTERCARD (+3712) 229633, 224944 * 358, ФАКС 224944 * 256

PAREX BANK:
УЛ. СМИЛШУ, 3, РИГА, LV-1522, ЛАТВИЯ
ТЕЛЕФОНЫ (+3712) 222289, 222291
ФАКСЫ: (+3712) 222484, 215201

Арбитражным судом Запорожской области (330001, г. Запорожье, ул. Шаумяна, 4) возбуждено дело № 5/3-279 о банкротстве совместного предприятия «Наташа и Бодензеер» (330000, г. Запорожье, бул. Центральный, 3, р/с № 2467606 в Запорожском филиале АКБ «Інко»).
Претензии кредиторов принимаются на протяжении месяца со дня опубликования объявления.

Портрет хірурга часів «золотої провінційності»

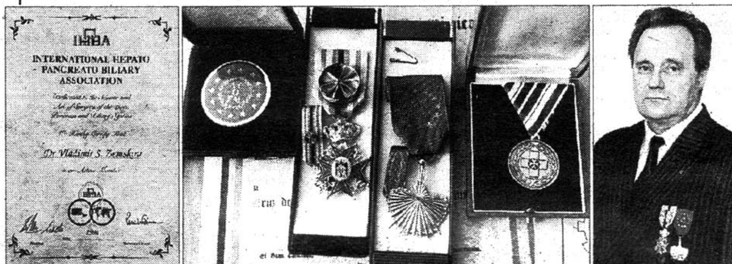
*«**В**ОЛОДИМИР ЗЕМСКОВ — чудовий спеціаліст. А це означає, що він здатний зробити найскладнішу операцію з добрим результатом. Це сильний вчений, який має конкретні досягнення. Якби визначити 10—15 кращих українських хірургів, то В.Земсков обов'язково потрапив би до їх числа».*

Академік Микола АМОСОВ.

1. Про батька й учителя — з любов'ю

Пам'ятаєте оповідання Михайла Булгакова «Рушник з півнем»? Йдеться в ньому про молодого хірурга, який потрапляє в провінційний закуток і робить перші кроки до практичного освоєння свого непростого фаху. Є в цьому оповіданні такі рядки: «людині по суті зовсім мало потрібно. І перш за все їй потрібен вогонь».

Познайомившись з Володимиром Сергійовичем Земсковим, я згадав саме ці слова видатного київського письменника. Можливо, тому, що Михайло Булгаков, як з'ясувалось, один з улюблених авторів всієї родини Земськових, а може тому, що, як теж стало відомо пізніше, майже такою ж операцією починав свою медичну кар'єру й герой нашого нарису. І отой вогник, що спалахнув майже тридцять років тому в душі випускника Луганського медичного інституту, він зберігає донині. Цей вогник — і символ відданості своїй професії, і віра в оздоровчу силу людського добра.

Кор.: Марино, ваш батько — потомствений лікар. І він продовжив цю лінію в майбутнє. Ви — лікарка, ваш брат — студент медичного університету. І це ще не все. Й ваша мама — лікарка. Як живеться в такій сім'ї? Про що ви говорите між собою? Невже лише про медицину?

Марина ЗЕМСКОВА: Очевидно, ми живемо так, як і тисячі киян, — в повсякденних турботах. І говоримо про те саме, що й інші. Але вас цікавить наш батько. Він — людина справи, це перш за все. Так часто кажуть, але він справді належить до тих, хто досягає всього в житті лише працею, щоденною і невтомною. Вона єдина стоїть за батьковим авторитетом, його нинішнім визнанням і, ніде правди діти, за отими заздрощами, яких, на жаль, теж немало.

Кор.: Як ви вважаєте, ваш батько належить до столичної медичної еліти?

М.ЗЕМСКОВА: Я ніколи не думала про це. Хоча б тому, що сьогодні важко зрозуміти, що ж це таке — медична еліта? Якщо покласти в основу цього поняття — інтелігентність у традиційному значенні цього слова, то, мабуть, так, належить. Але я переконана, що йому такі проблеми байдужі. В основу своїх життєвих принципів він найперше поклав обов'язок. У нього багато учнів. І я тепер працюю з ним, а до цього віддала сім років НДІ клінічної та експериментальної хірургії О.Шалімова.

Доктор медичних наук професор Володимир Земсков завідує кафедрою загальної хірургії Українського державного медичного університету імені О.Богомольця, а також керує Київським міським центром хірургії печінки, жовчних протоків і підшлункової залози. Він — лауреат Державної премії СРСР за розробки та впровадження в клінічну практику нових методів лікування ракових захворювань, Заслужений діяч науки України. На його рахунку понад 15 тисяч операцій, 350 наукових праць, 5 монографій, 45 винаходів, він відзначений багатьма міжнародними та національними іноземними нагородами авторитетних наукових та гуманітарних організацій.

— Останні роки ми співпрацюємо, — розповідає В.Земсков, — з австрійським лікарем і хіміком Ярославом Новицьким, — з яким розробили препарат «Україн». Звичайно, й наші препарати — не панацея від усіх форм раку, але маємо добрі результати. Останнім часом, наприклад, успішно лікуємо так звану меланому — пухлину, яка утворюється в результаті переродження пігментних плям, інакше кажучи — родимок.

Кор.: Олександре, ви — один з учнів Земскова. Я навмисне в розповіді про Володимира Сергійовича уникаю натуралістичних описів операцій тощо. Але ж для вас це будні. Не боїтесь, що збайдужієте до людського болю, трагедій?

Олександр ТКАЧЕНКО, асистент кафедри УДМУ: Так, звичайно, особливо сьогодні важливо не збайдужіти тим, хто тримає в руках скальпель, кому люди довіряють найдорожче, що є в них, — здоров'я. І якщо з кимось із нас станеться те, про що ви говорите, той мусить залишити роботу. У нас теж є емоції, але ми не маємо права піддаватися їхньому впливу. Чим мені імпонує Володимир Сергійович, то це тим, що хоч буває емоційним, але на першому плані в нього діло. Він завжди проаналізує, зробить висновки після операції і до себе ставиться самокритично й вимогливо. Він завжди в пошуку, експериментує, з ним цікаво працювати. А якщо, буває, нам не вдається врятувати пацієнта, то знайте, що з ним вмирає й частинка серця хірурга.

Чому я виніс у заголовок такий ліричний рядок та ще й з наголосом на нашій золотій провінційності? Бо чим більше дізнавався про В.Земскова, тим більше дивувався — дещо навколо цього вченого та хірурга відбувається так, ніби він живе не в столиці, а десь на периферії. Очолюваний ним Центр, (у зв'язку з Чорнобильською катастрофою кількість пацієнтів Центру значно збільшилась) кілька років тому діяв у міській лікарні №14 біля Бессарабки. Зараз міський Центр хірургії печінки, жовчних протоків і підшлункової залози працює в Голосієвому в 10-й лікарні, де немає відповідної бази. Керівники київської медицини діють як затяті провінціали — маючи видатного вітчизняного фахівця, нехтують не лише його заслугами (про це він сам найменше думає!), але ж й інтересами киян.

2. «Життя — то усміх на обличчі смерті?»

Повернемось ще раз до оповідання М.Булгакова «Рушник з півнем». Герой його — молодий хірург вимушений робити першу у своєму житті операцію — ампутацію ноги у вродливої юнки. Життя чарівної пацієнтки врятоване, і вона, залишаючи лікарню, подарувала своєму рятівникові рушник з вигаптуваним на ньому червоним півнем. Майже з такої операції починалось все й у В.Земскова. Тільки замість дівчини-красуні в біду потрапив гірник шахти «Україна», що в Комунарську (тепер Алчевську). Практика, набута в шахтарському краї, стала в пригоді молодому лікареві під час навчання в аспірантурі Київського науководослідного рентгенорадіологічного та онкологічного інституту. Тут під керівництвом видатного вітчизняного онколога І.Шевченка В.Земсков захистив кандидатську дисертацію. Потім була праця й наукова діяльність в НДІ клінічної та експериментальної хірургії, який очолював О.Шалімов, захист докторської дисертації.

Кор.: Марино, я зрозумів, що вашому батькові останніми роками стало багато складніше працювати. Це й того, що в 10-й лікарні немає відповідної бази, й того, що його досягнення не знаходять гідного визнання в Академії медичних наук?

М.ЗЕМСКОВА: Може я й помиляюсь, але в мене саме така думка. А можливо, все це від змін, які сталися в нашому житті. Я, наприклад, гадала, що нове життя дасть поштовх Києву в його утвердженні як столиці найперше в осягненні всього,чого вже досяг світ, зокрема — науковий. А розпочалося з того, що тепер в мене запитують про те, де я народилася і якій мові віддаю перевагу. До речі, батько — уродженець російського міста Нижній Новгород. Може, це теж тепер відіграє роль, а не його фахові якості? Зрозуміло, що всі ми — громадяни України й працюємо на її благо. Але не всі займаються політикою. Й тому доводиться іноді зухвало відповідати, що я хочу бути просто людиною Землі. Мені здається, що так думав і Михайло Булгаков. Він любив Київ, але писав російською, бо був сином свого часу.

Кор.: Марино, а батько теж так гостро переживає зміни в нашому житті?

М.ЗЕМСКОВА: Ні, він знаходить вихід в роботі. Україну — свою другу Батьківщину — він любить і хоче принести їй лише користь.

Кор.: Олександре, колись Володимир Сергійович ризикнув і взяв вас до себе на кафедру, хоча й не мав права цього робити, бо у вас не було київської прописки. Як ви гадаєте, не розчарували ви його?

О.ТКАЧЕНКО: Про це, мабуть, треба в нього самого запитати. А мені з ним працюється добре. Переконаний, що Вчитель міг би працювати результативніше. Коли в міській лікарні №14 розпочиналась реконструкція, ми склали план її для п'ятого корпусу. Це історичний корпус. Тут багато чого відбувалось, що пов'язане з історією медицини не тільки України. Зрозуміло, що коли завершиться ремонт і реконструкція, нас мають повернути на старе місце. Але питання розв'яжуть, здається, інакше. Нас хочуть залишити в 10-й лікарні.

М.ЗЕМСКОВА: Батькові не сподобається цей епізод з розмови. Він не хоче конфліктів.

Кор.: Повернення Центру хірургії печінки, жовчних протоків і підшлункової залози до чотирнадцятої лікарні міста — це не приватна справа професора Земскова. Це треба зробити заради його пацієнтів. Що ж до конфліктів? Та, мабуть, кожна хвороба — теж конфлікт, боротьба добра і зла в природі. І якщо хірург втратить оптимізм, стане, припустимо, прихильником настрою, який оспівував у своїй творчості В'єлле-Гріффін, то й справді сприйматиме життя лише як «усміх на обличчі смерті».

М.ЗЕМСКОВА: Ні, батько не піддається незгодам. Він — сильна людина, до того ж у нього є ми — родина, учні...

***

Професор В.Земсков — чоловік імпозантний. Особливо з нагородами, що свідчать про його європейське визнання. Але таким урочистим він буває рідко. Частіше — зосередженим, у роздумі про чергові складнощі, які принесло життя. Він любить тепер просто посидіти серед зібраних протягом життя книг своєї бібліотеки, пейзажів зі спокійними краєвидами, послухати улюбленого Моцарта. Він знає — все робитиме, щоб усмішки на обличчях пацієнтів світили, як той вогник, що колись подарував йому шахтарський край. І доки буде горіти цей вогник, доти будуть довіряти йому люди.

Віталій АБЛІЦОВ.

На знімку: професор Володимир Земсков.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Новий тур — новий лідер

(Початок на 6-й стор.).

Це приклад для багатьох команд. І, зокрема, для потенційного лідера — «Чорноморця». Одеські футболісти, довівши перевагу в матчі з «Таврією» до 4:1, мабуть, подумали, що все зроблено. За що мало не поплатилися. Два точні удари сімферопольця Фурсова майже нанівець звели здобуток господарів. Вони, як часто трапляється за таких обставин, запанікували і лише ціною величезного нервового напруження відстоювали переможний рахунок протягом 13 хвилин, що залишалися до фінального свистка. З «Таврією» будь-кому жартувати небезпечно. А команді, яка представляє країну в європейському турнірі, й поготів треба бути пильною, поважати суперника і в кожному матчі боротися до останньої секунди. Лише за таких умов виробляється професіоналізм.

Відзначу впевнену гру «Металурга», який досить стабільними виступами довів, що його лідерство на старті чемпіонату не було випадковістю. Тепер спостерігатимемо за грою цієї команди наступної п'ятниці в черговому турі, де в Києві її екзаменуватиме динамівці.

Інтерес, безперечно, викликає й матч іншого столичного клубу — ЦСКА, який гратиме в Дніпропетровську. Армійці, без сумніву, старатимуться ділом довести претензії на чільне місце. Але й «Дніпрові» відступати не бажано. Тим більше на очах у власних прихильників.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 12-й тур. СК Одеса — Кристал. 2:0. Єрмаков, 18, Стоянов, 21. **Темп-Адвіс — Хімік (Сіверськодонецьк). 0:0. Динамо-2 — Металіст. 1:1.** Богатирьов, 37 — Майборода, 27. **Дніпро — Нафтовик. 1:2.** Баранник, 60 — Школьников, 64, Цісар, 77. **Ворскла — Явір. 1:0.** Стельмах, 59. **Нафтохімік — Поділля. 1:1.** Лапа, 75 — Івахнюк, 17. **Шахтар — Верес. 4:1.** Дяк, 10. 79, Теркулов, 11, 29 — Українець, 65. **Сталь — ФК Львів.** 7:1. Лопаткін, 8, Цвік, 30, Плотников, 56, 68, 83, Бабій, 75, Олещенко, 89 — Леськів, 43. **Металург — Буковина. 2:1.** Бабич 36, 65 — Самардак, 1. **Поліграфтехніка — Хімік (Житомир). 3:2.** Лапідус, 7, Чуйченко, 17, 33, з пенальті — Софілканич, 54, 72.

Друга ліга. Група Б. 11-й тур. Космос — Віктор — 2:2, Динамо (Слов'янськ) — Торпедо — 2:2, Гірник — Портовик — 3:1, Прометей — Дністровець — 0:3, Чайка — Шахтар-2 — 0:0, Динамо (Саки) — Шахтар (Шахтарськ) — 1:0, Дружба — Металург — 2:0, Азовець — Спортінвест — 5:0, Титан — Авангард-Індустрія — 0:0, Оскол — Шахтар (Стаханов) — 1:0. **Група А. 12-й тур.** Галичина — Нива — 0:1, Меліоратор — Гарай — 1:2, Карпати — Рось-Трансімпекс — 4:0, Водник — Скіфи — 3:1, Оболонь — Схід — 2:1, Автомобіліст — Десна — 2:1, Хімік — Авангард — 2:0, Хутровик — Газівник — 2:0.

Хокей. Чемпіонат МХЛ. Сокіл (Київ) — СКА (Санкт-Петербург). 2:4. (1:0, 0:3, 1:1). 1:0 Степанищев, 17, 1:1 Михайлов, 24, 1:2 Андреєв, 31, 1:3 Горовиков, 40, 2:3 Юлдашев, 56, 2:4 Беликов, 60.

Гандбол. Жінки. Товариські матчі. Мотор (Україна, Запоріжжя) — Ростсільмаш (Росія, Ростов-на-Дону) — 27:25, 23:20.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 380526.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311176